

regulating rule-making activities of Department of Internal Affairs of Ukraine, discrepancy and availability of contradictions in the modern legislation there are problems in efficiency of functioning of divisions of Department of Internal Affairs of Ukraine, and as result - crime rate increase, a negative assessment of professional activity of militia from society.

Considering it, as well as that fact that Ukraine at this stage of development of society and statehood, in the political, rule-making activities tries to conform to requirements of the European legislation, special relevance is purchased by research of rule-making activities of Department of Internal Affairs of Ukraine which now contains a significant amount of unresolved problematic issues.

Keywords: rule-making, regulatory legal act, departmental regulatory legal acts, Ministry of Internal Affairs of Ukraine, Department of legal support.

Надійшла до редакції 30.01.2015

Талдикін О. В.

кандидат юридичних наук, доцент
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

УДК 342.7

НЕГАТИВНА ЄВГЕНІКА В ПОЛІТИЦІ ДЕРЖАВИ

Розглянуто негативну евгеніку як складову внутрішньої політики провідних країн світу в контексті порушення фундаментальних прав людини. Визначено: загальну мету негативної евгеніки, функції негативної евгеніки, основні засоби її реалізації, категорії осіб, до яких застосовувалися засоби негативної евгеніки, надано ґрунтовну міжнародно-правову регламентацію евгеніки.

Ключові слова: евгеніка, негативна евгеніка, еволюція, політика, права людини, расова біологія, селекція, стерилізація.

«Нехай там не буде ні горбатих спереду, ні горбатих ззаду, ні калік, ні схиблених, ні з рідними плямами, ні порочних, ні хворих, ні кривих, ні гнилозубих, ні прокажених, чия плоть викинута, ні з іншими вадами, які служать мітками Анхра-Манью, накладеними на смертних».

Авеста, Міф про Йіму

Постановка проблеми. Як складова внутрішньої політики негативна евгеніка почала з'являтися з кінця XIX – початку XX століття і набула піку свого розвитку в 30-ті роки. У ці часи вона була частиною соціальної інженерії, за словами прихильників, дуже міцно пов'язаної з іншими її складовими. Це, певною мірою, обумовлюється активізацією соціальної функції держави, прагненням її до активного втручання у вирішення широкого спектра соціальних проблем. З іншого боку, освіта і "якість" людського матеріалу набували зна-

чення в міру розвитку все більш монополізованих економічних відносин.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Проблеми негативної евгеніки розглядалися в межах наукових монографій та статей. Особливої уваги заслуговують праці теоретиків негативної евгеніки: Ф. Гальтона, В. Келлікотта, Х. Лундборга, Гуннара та Альви Мюндаль.

Різні аспекти негативної евгеніки, як складової внутрішньої політики різних держав, досліджували: А. Карлсон, Б.І. Ісмаїлов, Т. Юдін та ін.

Метою даної статті є спроба на основі аналізу джерельно-правової бази та бібліографії визначити загальну мету і функції негативної евгеніки, а також основні засоби її реалізації та категорії осіб, до яких застосовувалися ці засоби.

Виклад основного матеріалу. Наприкінці ХІХ століття, коли в наукових колах провідних країн світу панували ідеї соціального дарвінізму, набули неабиякої популярності учення про можливість покращення вроджених якостей людини. Британський вчений сер Френсіс Гальтон у 1883 році, у своїй книзі «Дослідження людських здібностей та їх розвитку» («Inquiries into Human Faculty and Its Development») вперше застосовує термін «евгеніка» [1].

Евгеніка (від грец. *Ευγενες* – породистий) – вчення про селекцію людини, а також про шляхи поліпшення її спадкових властивостей. В 1907 році професор біології Вільям Келлікотт визначає евгеніку як «соціальне управління еволюцією людини» [2].

Розрізняють *два види* евгеніки: «*позитивну евгеніку*» і «*негативну евгеніку*».

Мета позитивної евгеніки – сприяння відтворенню людей з ознаками, які розглядаються як цінні для суспільства, наприклад: відсутність спадкових захворювань, хороший фізичний розвиток і високий інтелект. Межі між позитивною та негативною евгенікою є питанням, на наш погляд, доволі дискусійним, але, в контексті порушення прав людини, актуальним постає дослідження тих державних програм та дій державних органів, які спрямованні на досягнення цілей саме негативної евгеніки.

Загальною метою негативної евгеніки прийнято вважати припинення народження потомства в осіб, що мають спадкові дефекти, або у тих категорій, які вважаються державою й суспільством «расово», фізично та розумово відсталими, соціально небезпечними.

Практичне втілення ідеї негативної евгеніки отримали у вигляді расових законів, прийнятих у США та Німеччині в першій половині ХХ століття. Вони також широко обговорювалися і в Англії, Франції, Скандинавії та Радянській Росії. До числа країн, що схвалили, наприклад, закони про стерилізацію протягом 1907–1931 років належать Норвегія, Швеція, Данія, Фінляндія, Сполучені Штати, Естонія, Вільне Місто Данциг, Швейцарія, Англія, Бермуди, Канада, Мексика, Японія, Німеччина. Починаючи з кінця 20–30-х років уряди названих країн проводили широкомасштабну політику, що містила елементи негативної евгеніки. В 20-х роках популярність цієї державної політики досягла такого рівня, що викликала стурбованість римсько-католицької церкви. В 1930 році Папа Пій ХІ видає буллу з її засу-

дженням: *Castii connubii* [3].

Аналіз різного роду джерел надає можливість визначити й *функції* негативної евгеніки як складової внутрішньої політики окремих держав:

- *превентивна*: запобігання народженню дітей в осіб, які вважалися носіями дефектних генетичних ознак, та попередження народження дітей в осіб, які мають шкідливі звички (алкоголізм, асоціальна поведінка);
- *карально-репресивна*: використання в якості додаткового покарання за злочин (переважно сексуального характеру);
- *регулятивна*: контроль за демографічною ситуацією (рівнем народжуваності);
- *економічна*: заощадження державних коштів на утримання непрацездатних та їх лікування.

США були однією з перших держав, що почали застосовувати окремі засоби негативної евгеніки. Тут, внутрішня політика, заснована на негативній евгеніці, була виключною прерогативою окремих штатів. Так, першими штатами, що закріпили на законодавчому рівні обмеження шлюбів з хворими, були штати Делавер – у 1893 році, та Коннектікут – у 1895 році [4, с. 38].

До 1917 року такий захід негативної евгеніки, як примусову стерилізацію, схвалили в 16 штатах. Програми були спрямовані на психічно хворих і розумово відсталих, а в деяких штатах стерилізації підлягали також глухі, сліпі, епілептики та особи з фізичними каліцтвами, хронічні алкоголіки. У ряді випадків заборонялися шлюби та спільне проживання, або вони дозволялися за умов повної стерилізації [4, с. 38]. Мабуть не дивно, що в 20–30-х роках у США примусовій стерилізації частіше піддавалися жінки афроамериканки, адже вважалося, що вони не можуть контролювати власне статеве життя. Лідером такого обмеження зростання сімей афроамериканців з метою економії коштів на соціальну допомогу був штат Північна Кароліна [5]. Борець за права афроамериканців Анжела Девіс стверджує, що велику кількість індіанців і афроамериканців було стерилізовано проти їх волі і часто без їх відома, коли вони були в лікарні [6].

У 1927 році політика стерилізації генетично «дефективних» людей була підтримана Верховним судом США у справі мешканки штату Вірджинія Керрі Бак (*Carrie Buck*), яка намагалася оскаржити рішення влади про її примусову стерилізацію [7].

У цілому примусова стерилізація, як захід негативної евгеніки, здійснювалася в США до 1974 року. В окремих штатах заходи негативної евгеніки відігравали одночасно як каральну, так і превентивну роль. Так, і до теперішнього часу особам, які вчинили злочини на сексуальному ґрунті, надається можливість заміни довічного ув'язнення добровільною хімічною кастрацією [8].

Ґрунтовне законодавче оформлення державні програми з негативної евгеніки отримали у країнах Скандинавії. У 1924 році, як тільки в Данії прийшов до влади перший соціал-демократичний уряд, став обговорюватися закон про стерилізацію. На думку розробників, стерилізація повинна була зіграти вирішальну роль у запобіганні виродженню данців. Якщо якась політична партія і могла в

той час розглядатися як свого роду партія евгеніки, то це були саме соціал-демократи [9]. Так, Данія стала першою зі скандинавських країн, що прийняла закон «Про стерилізацію» в 1929 році. В 1934 році його було значно посилено під впливом економічних проблем періоду Великої депресії.

У Швеції рикстаг у 1921 році схвалює утворення Державного інституту расової біології (Rasbiologiska institutet, Statens institut för rasbiologi). Його голова Херман Лундборг досліджував змішання рас і прагнув стати першим ученим, який би довів, що подібне змішання є шкідливим [10]. Провідниками одного з розповсюджених засобів негативної евгеніки примусової стерилізації були Нільс фон Хофтен, а також подружжя соціал-демократів: Гуннар та Альва Мюрдаль [11]. Зокрема, Мюрдалі стверджували, що «душевно хворі, розумово неповноцінні, особи з генетичними дефектами та особи з асоціальним або кримінальним характером підлягають примусовій стерилізації. На противагу від програм німецьких нацистів, Мюрдалі підкреслювали, що підлягають стерилізації особи в усіх демографічних і в усіх соціальних групах. Відтворення цього низькоякісного людського матеріалу є небажаним, оскільки є великий ризик, що їх потомство виявиться неповноцінним фізично і розумово. А так як генетично неповноцінних дітей доведеться утримувати державі, Мюрдалі стверджували, що в обмеженому числі випадків у держави є право здійснювати примусову стерилізацію». [12, с. 132]. Цікаво, що Альва Мюрдаль стала лауреатом Нобелівської премії миру в 1982 році [13].

У 1936 році рикстаг отримує звіт з пропозиціями для стерилізації згідно з прийнятим у 1934 році законом, яким стерилізація «неповноцінних» рас визнавалася бажаною, але виключно добровільною [14]. Осіб, які підлягають стерилізації, викликали в органи соціального забезпечення і повідомляли про майбутню операцію. Щоб потрапити в цю категорію, достатньо було проявляти «стійку нездатність до навчання» або володіти зовнішністю, що не відповідає визнаним арійським стандартам шведської нації. Тих, хто намагався протестувати, залякували: погрожували ув'язненням у лікарні для душевнохворих, позбавленням батьківських прав або пільг. Після підписання паперу про те, що згода на операцію отримана добровільно, з операціями не тягнули. Вся процедура – від виклику до органів и до повернення додому тривала не більше тижня. В 1941 році приймається ще один закон, який скасовував мінімальний вік осіб, що підлягали стерилізації. Коли технологія була налагоджена, список ознак неповноцінності вирішили розширити і включили в нього «асоціальність», а наприкінці Другої світової війни на додаток до вже існуючого закону додався новий. Він допускав кастрацію, знову таки «добровільну», небезпечних злочинців, а також «чоловіків з незвичайними або надмірними сексуальними бажаннями». Вибір у цієї групи осіб був ще вужчим: операція або в'язниця. За різними даними, протягом 1935–1975 років було стерилізовано близько 63000 осіб, з них 27 тисяч – насильницькі [15].

Як зазначає Б.І. Ісмаїлов «цікаво, що в Данії, як загалом і в інших скандинавських країнах, були відсутні ті соціальні та політичні умови, які традиційно розглядалися в якості необхідних передумов для розвитку евгеніки.

Так, не було вираженого класового антагонізму і страху привілейованих верств перед пробудженням мас, не було міжрасових і міжнаціональних протиріч, не було і опозиції консервативних еліт соціальним витратам» [9].

Безумовно, що апогею свого розвитку негативна євгеніка досягла у нацистській Німеччині, де вона мала «расове» підґрунтя. Основними напрямками впровадження негативної євгеніки тут були такі:

- програма Т-4 – знищення психічних хворих, і взагалі хворих більше 5 років, як непрацездатних;
- знищення гомосексуалістів;
- програма «Лебенсборн» – зачаття і виховання в дитячих будинках дітей від службовців СС, які пройшли «расовий відбір»;
- Холокост;
- план «Ост» – скорочення місцевого населення захоплених східних територій, яке вважалося нижчою расою [16; 17].

Саме нацистська Німеччина використала найширший спектр засобів негативної євгеніки. *Основними засобами реалізації* негативної євгеніки в політиці були такі:

- заборона шлюбів з представниками інших «нижчих» рас;
- заборона шлюбів з представниками інших національностей;
- заборона спільного проживання;
- обов'язковий медичний огляд майбутнього подружжя;
- примусова стерилізація та кастрація;
- примушування до «добровільної стерилізації»;
- активна евтаназія;
- сприяння народженню та вихованню дітей від осіб, що пройшли «расовий відбір»;
- оперативне «лікування» осіб з нетрадиційною сексуальною орієнтацією;
- заборона на еміграцію особам, які мають спадкові, психічні захворювання та не спроможні себе утримувати.

Заперечення проти негативної євгеніки не переконали її прихильників. Не зупинила їх і мораль. *Категорії осіб, до яких застосовувалися засоби негативної євгеніки*, вражають своєю чисельністю: це представники так званих «нижчих рас», євреї, цигани, особи з нетрадиційною сексуальною орієнтацією, особи, які скоїли кримінальне правопорушення (переважно на сексуальному ґрунті), рецидивісти, особи, які мали спадкові захворювання, хворі на епілепсію, особи з психічними захворюваннями та розладами, особи зі спадковою глухотою та сліпотою, особи з важкою потворністю, невиліковно хворі, діти-інваліди, хворі, що заходилися на лікуванні понад п'ять років, особи, які не спроможні на фізичну працю, особи, які були схильні народити більше однієї дитини, хронічні алкоголіки тощо.

Питання: «хто повинен вирішувати, що одне відхилення від норми є неприпустимим, а інше – цілком прийнятним?» є актуальним, і сучасні приклади застосування негативної євгеніки також існують. Так, за даними дворічного дослідження, яке було проведене кореспондентом ВВС Наталією Антелавою, в

Узбекистані, у процесі реалізації державних програм з планування сім'ї, діє секретна програма примусової стерилізації жінок дітородного віку. З 1999 року через цю процедуру вже пройшли десятки тисяч жінок. Узбецьке міністерство закордонних справ категорично заперечує наявність такої програми [18].

Проблемами евгеніки в Китаї займається Пекінський інститут геноміки в Шеньчжені (BGI Shenzhen). «Сім'я з однією дитиною» – гасло, яке було висунуто китайською владою ще тридцять років тому. Наслідки цієї політики призвели до зростання кількості людей похилого віку, що, у свою чергу, обумовлює загрозу економічному розвитку. В жовтні 1994 року було прийнято "Закон про охорону здоров'я матері і дитини", розкритикований світовою спільнотою як евгенічний [19]. З середини 90-х років політика евгеніки КНР містить такі заходи: обов'язкова стерилізація всіх розумово відсталих і які страждають серйозними генетичними відхиленнями, обов'язкові пренатальні тести і обов'язкові аборти у випадку дефектів плоду, формування елітного банку сперми для жінок, чоловіки яких є безплідними [20].

Взагалі ґрунтовну міжнародно-правову регламентацію евгеніки починає отримувати з другої половини ХХ століття. Сьогодні діючими міжнародно-правовими документами є такі:

- Гельсінгська декларація Всесвітньої медичної асоціації (1964 р.) [21];
- Загальна декларація про біоетику та права людини, ЮНЕСКО, (2005 р.) [22];
- Декларація про клонування людини, ООН, (2005 р.) [23].

В Європейському Союзі евгеніку заборонено відповідно до Хартії основних прав Європейського Союзу від 7 грудня 2000 року. Стаття 3 Хартії передбачає "заборону евгенічної практики, насамперед тієї, яка спрямована на селекцію людини" [24].

Більшість розвинених країн, підтримуючи Загальну Декларацію прав людини 1948 року, Конвенцію про захист фундаментальних прав і свобод людини 1950 року, підписали Конвенцію про біомедицину та права людини у 1997 році. Стаття 11 Конвенції забороняє будь-яку форму дискримінації за генетичною ознакою [25].

Висновки. *Загальною метою* негативної евгеніки прийнято вважати припинення народження потомства в осіб, що мають спадкові дефекти, або у тих категорій, які вважаються державою й суспільством «расово», фізично та розумово відсталими, соціально небезпечними.

Аналіз різного роду джерел дає можливість визначити й *функції* негативної евгеніки як складової внутрішньої політики окремих держав:

- *превентивна*: запобігання народження дітей в осіб, які вважалися носіями дефектних генетичних ознак, та попередження народження дітей у осіб, які мають шкідливі звички (алкоголізм, асоціальна поведінка);
- *карально-репресивна*: використання в якості додаткового покарання за злочин (переважно сексуального характеру);
- *регулятивна*: контроль за демографічною ситуацією (рівнем народжуваності);

- *економічна*: заощадження державних коштів на утримання непрацездатних та їх лікування.

Основними засобами реалізації негативної євгеніки в політиці були такі:

- заборона шлюбів з представниками інших «нижчих» рас;
- заборона шлюбів з представниками інших національностей;
- заборона спільного проживання;
- обов'язковий медичний огляд майбутнього подружжя;
- примусова стерилізація та кастрація;
- примушування до «добровільної стерилізації»;
- активна евтаназія;
- сприяння народженню та вихованню дітей від осіб, що пройшли «расовий відбір»;
- оперативне «лікування» осіб з нетрадиційною сексуальною орієнтацією;
- заборона на еміграцію особам, які мають спадкові, психічні захворювання та не спроможні себе утримувати.

Категорії осіб, до яких застосовувалися засоби негативної євгеніки, вражають своєю чисельністю: це представники так званих «нижчих рас», євреї, цигани, особи з нетрадиційною сексуальною орієнтацією, особи, які скоїли кримінальне правопорушення (переважно на сексуальному ґрунті), рецидивісти, особи, які мали спадкові захворювання, хворі на епілепсію, особи з психічними захворюваннями та розладами, особи зі спадковою глухотою та сліпотою, особи з важкою потворністю, невиліковно хворі, діти-інваліди, хворі, що заходилися на лікуванні понад п'ять років, особи, які не спроможні на фізичну працю, особи, які були схильні народити більше однієї дитини, хронічні алкоголіки тощо.

Підсумовуючи вищенаведене зазначимо, що в наші часи, у зв'язку з проектами світової еліти щодо загального скорочення населення планети, набуває популярності ювенальна юстиція. Існує думка, що ювенальна юстиція – така собі своєрідна реінкарнація негативної євгеніки, яка є жорстким механізмом зміни базових принципів взаємодії держави і сім'ї з метою руйнації традиційної автономності відносин дітей і батьків.

Бібліографічні посилання

1. Galton F. *Inquiries into Human Faculty and Its Development*. 1883. – London : J.M. Dent & Company [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://galton.org/books/human-faculty/text/human-faculty.pdf>
2. Kellicott William Erskine. *The Social Direction of Evolution: An Outline of the Science of Eugenics* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.gutenberg.org/files/31705/31705-h/31705-h.htm>
3. Pius XI, *Casti Connubii* (31/12/1930) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w2.vatican.va/content/pius-xi/en/encyclicals/documents/hf_p-xi_enc_31121930_casti-connubii.html
4. Юдин Т. *Евгеника* / Т. Юдин. – М., 1925.
5. Daniel Nasaw *BBC News, Washington Sterilisation: North Carolina grapples with legacy* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bbc.com/news/world-us-canada-13700490>
6. Angela Davis, *Women, Race and Class* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.richardcurtisphd.com/teaching/sccc/PHIL255/Davis%20->

%20Women%20Race%20and%20Class.pdf

7. Supreme Court. Buck v. Bell 274 U.S. 200. Buck v. Bell (No. 292). Argued: April 22, 1927. Decided: May 2, 1927. 143 Va. 310, affirmed [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.law.cornell.edu/supremecourt/text/274/200>.

8. The 2007 Florida Statutes: 794.0235 Administration of medroxyprogesterone acetate (MPA) to persons convicted of sexual battery. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.leg.state.fl.us/statutes/index.cfm?App_mode=Display_Statute&Search_String=&URL=Ch0794/SEC0235.HTM&Title=-%3E2006-%3ECh0794-%3ESection%200235#0794.0235

9. Исмаилов Б.И. Теоретические аспекты и законодательная практика государств в сфере правовой регламентации генетики человека [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.portalus.ru/modules/politics/rus_readme.php?archive=&id=1188693307&start_from=&subaction=showfull&ucat=

10. Neuman Lundborg .Degenerationsfaran. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://runeberg.org/svtdidskr/1921/0288.html>.

11. Nils von Hoften, Steriliseringsfrågan från rasbiologisk synpunkt. – Stockholm : Svenska föreningens för psykisk hälsovård, 1933.

12. Карлсон А. Шведский эксперимент в демографической политике : Гуннар и Альва Мюрдали и межвоенный кризис народонаселения / Алан Карлсон ; пер. с англ. Б. Пинскера. – М., 2009.

13. Лауреаты Нобелевской премии [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nobeliat.ru/laureat.php?id=184>.

14. SOU (Statens Offentliga Utredningen) 1936: 46, Betänkande angående sterilisering, Befolkningskommissionen (Stockholm, 1936).

15. Гридина Ю. Униженные и оскорбленные / Гридина Ю., Рукавишников Л. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kommersant.ru/doc/13746>

16. Рид Дж. Генетика, евгеника и массовые убийства // Модели безумия: Психологические, социальные и биологические подходы к пониманию шизофрении / Рид Дж., Массон Дж. ; под ред. Дж. Рида, Л.Р. Мошера, Р.П. Бенталла. – Ставрополь, 2008.

17. Astel, Präsident, Prof. Dr. H. W.: Rassendämmerung und ihre Meisterung durch Geist und Tat als Schicksalsfrage der weiß en Völker. Aus: Schriftenreihe der NS. – Monatshefte, Heft 1. Zentralverlag der NSDAP. Franz Eher Nachf., München.

18. Natalia Antelava. October 2013 Forced Sterilization of Women in Uzbekistan/ Executive summary (October 2013) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.fergananews.com/archive/2013/sterilization_uzbek_20131205_0.pdf.

19. Сравнительное трудовое право. – № 2. – 2009 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.hse.ru/data/2010/01/30/1229794667/China_2_2009_T2.pdf.

20. P. Bakalář «tabu v sociálních vědách [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.vzdelavaci-institut.info/?q=system/files/Tabu_v_socialnich_vedach-Petr_Bakalar.pdf.

21. Гельсінгська декларація Всесвітньої медичної асоціації "Етичні принципи медичних досліджень за участю людини у якості об'єкта дослідження" [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/990_005.

22. Всеобщая декларация о биоэтике и правах человека [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://unesdoc.unesco.org/images/0014/001461/146180r.pdf>.

23. Декларация Организации Объединенных Наций о клонировании человека [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_d57.

24. Хартия основных прав Европейского Союза [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_524.

25. Конвенція про захист прав і гідності людини щодо застосування біології та медицини : Конвенція про права людини та біомедицину [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_334.

Талдыкин А. В. Негативная евгеника в политике государства. Рассмотрена негативная евгеника как составляющая внутренней политики ведущих стран мира в контексте нарушения фундаментальных прав человека. Определены: общая цель негативной евгеники, функции негативной евгеники, основные средства ее реализации, категории лиц, к ко-

торым применялись средства негативной евгеники, приведена основная международно-правовая регламентация евгеники.

Ключевые слова: *евгеника, негативная евгеника, эволюция, политика, права человека, расовая биология, селекция, стерилизация.*

Taldykin O. V. Negative eugenics in government policy. Considered negative eugenics as a component of the internal policy of the leading countries in the context of violations of fundamental human rights. Defined: The overall objective of negative eugenics negative eugenics function, the basic means of its realization, the categories of persons who were subject to a means of negative eugenics, given the basic international legal regulation of eugenics.

The overall objective of negative eugenics is considered to be the birth of offspring cessation in patients with hereditary defects or those categories that are considered by the state and society "race", physically and mentally, socially dangerous.

Analysis of various sources makes it possible to determine the function and negative eugenics as part of internal policies of individual states:

- Preventive: preventing the birth of children in persons considered carriers of defective genetic traits and prevent the birth of children in individuals with bad habits (alcoholism, antisocial behavior);

- Punitive and repressive: Use as an additional punishment for the crime (mostly sexual);

- Regulatory, control of demographics (birth rate);

- Economic: saving public funds for the maintenance of the disabled and their treatment.

The main means of implementation of negative eugenics policy were:

- Prohibition of marriages with other "lower" races;

- Prohibition of marriages with members of other nationalities;

- Prohibit cohabitation;

- Compulsory medical examination of the future spouse;

- Forced sterilization and castration;

- Forced "voluntary sterilization";

- Active yeftanaziya;

- Promoting the birth and rearing of people who were "racial selection";

- Surgical "cure" people with different sexual orientations;

- A ban on emigration of persons with hereditary mental illness and are unable to maintain themselves.

Categories of persons to which the means used negative eugenics affect its strength: the representatives of the so-called "lower races", Jews, Gypsies, people with different sexual orientations, people who have committed criminal offenses (mainly sexual soil), recidivists, those who had hereditary disease, patients with epilepsy, people with mental illnesses and disorders, hereditary deafness person with blindness and, persons with severe ugliness, terminally ill, disabled children, patients who have undertaken on treatment for more than five years, people who are not able to physical labor, people who were inclined to give birth to more than one child, chronic alcoholics and others.

Summarizing the above, we note that in our time, in connection with the global elite to an overall reduction in population, gaining popularity juvenile justice. It is believed that the juvenile justice system – a kind of reincarnation kind of negative eugenics, which is stricter change the basic principles of cooperation between the state and the family to deal with the destruction of the traditional autonomy of relations of children and parents.

Keywords: *eugenics negative eugenics, evolution, politics, human rights, racial biology, breeding, sterilization.*

Надійшла до редакції 20.02.2015